

In memoriam

Dr. Borut B. Lavrenčič (1942-1996)

Poslovili smo se od dr. Boruta B. Lavrenčiča. Mnogo prezgodaj je odšel, saj smo ga poznali polnega načrtov. Tudi bolezní ni uspelo uničiti njegove življenjske volje, vzela pa nam je Boruta.

Rojen je bil 7. avgusta 1942 v Ljubljani. Diplomiral je leta 1965 na Oddelku za fiziko Fakultete za naravoslovje in tehnologijo Univerze v Ljubljani. Kot nadarjen študent je takoj po diplomi odšel na študij k profesorju Uehlingu na University of Washington v Seattlu v Združenih državah Amerike. Tu je magistriral kot najboljši študent univerze. Žal se je že tedaj oglasila bolezen in moral je predčasno prekiniti izpopolnjevanje. Vrnil se je v Ljubljano na Institut "Jožef Stefan". Tu so tedaj v Odseku za fiziko trdne snovi potekale raziskave feroelektričnih tekočih kristalov z metodami jedrske magnetne resonance. Borut Lavrenčič je prvi začel optične raziskave feroelektričnih kristalov - postavil je optični laboratorij v okviru odseka. Njegove pionirske članke o ramanskem sipanju v feroelektričnih kristalih še danes citirajo kot pomembna dela. S tega področja obsega njegova bibliografija 21 znanstvenih člankov v mednarodnih revijah in 22

objavljenih prispevkov z mednarodnih strokovnih srečanj. Pozneje se je posvetil tudi aplikativnim raziskavam in vodil skupino za aplikacijo feroelektrikov. Rezultat teh raziskav je bil uspešen razvoj javljalnikov požarov in detektorjev za protivlomno zaščito ter prenos te tehnologije v proizvodnjo. V zadnjih letih se je ukvarjal z raziskavami feroelektričnih tankih plasti, ki jih je še pred kratkim objavil tudi v Vakuumistu. Rezultat aplikativnih raziskav je pet patentov in tehničnih izboljšav.

Za svoje delo je bil dr. Lavrenčič večkrat nagrajen. Leta 1982 je dobil nagrado sklada Borisa Kidriča za raziskave dinamike faznih prehodov s sipanjem laserske svetlobe in istega leta še nagrado sklada za izum "Pasivna infrardeča alarmna naprava". Leta 1984 je prejel nagrado za izum "Naprava in sistem naprav za protipožarno zaščito industrijskih in odpadševalnih kanalov", leta 1987 pa za izum "Optoelektronski javljalnik plamena". Te nagrade je dobil skupaj s sodelavci.

Že med podiplomskim študijem v Ameriki si je nabral računalniškega znanja in potem ves čas spremljal razvoj na tem področju. V zadnjih petih letih se je intenzivno vključil v razvoj sodobnih komunikacijskih sistemov. Bil je eden prvih v Sloveniji, ki je spoznal pomembnost komuniciranja z elektronsko pošto in prenašanja podatkov po računalniških omrežjih. Še v Jugoslaviji je pomagal pri ustanovitvi podjetja YUNAC, ki je uvedlo elektronsko pošto za univerze in inštitute po vsej državi. Širil je znanje o novih možnostih komuniciranja in sodeloval pri tovrstnih seminarjih. Predvsem na Institutu "Jožef Stefan" je pomagal mnogim sodelavcem pri obvladovanju spretnosti pri delu s temi novimi elektronskimi mediji. Med vojno leta 1991 je po elektronski pošti vsakodnevno seznanjal strokovno javnost po vsem svetu o stanju v Sloveniji. Leta 1992 je pomagal pri ustanavljanju akademske in raziskovalne mreže Slovenije ARNES. Ukvarjal se je tudi z varovanjem elektronskih podatkov in s kriptografijo. Priredil je seminarje in izdajal zbornike s to tematiko. Po osamosvojitvi se je vključil v sindikalno gibanje na Institutu "Jožef Stefan" in na ta način postal znan vsem sodelavcem instituta. Zaradi aktivnosti in zaupanja, ki si ga je pridobil pri sodelavcih, so ga le-ti izvolili za svojega predstavnika v upravnem odboru instituta.

Delo, ki ga je začel dr. Lavrenčič, nadaljujejo mladi raziskovalci. Na temeljih, ki jih je on postavil.

Dr. Janez Slak